

EL POBLE: CATALA

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES: 500 pessetes trimestral
PAISOS D'UNITAT POSTAL: 1.000 pessetes trimestral

ANT II • Barcelona, dilluns, 19 de juliol de 1909 • NÚM. 1.699
REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. — TELEFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA I NACIONS IBERIQUES: 500 pessetes trimestral
PAISOS D'UNITAT POSTAL: 1.000 pessetes trimestral

5 Cts.

D. VICENTA VIALS Y CABRA
HA MORT
(A. C. S.)

Els seus afegits entenen el doctor Josep Grau Sulé, Carme i Teresa, gendres en Miquel Grau i Josep Permanyer, néta, germà, cunyats, cunyades, oncles, ties, nebots, cosins, cosines i demés parents, participen a sos amics i coneguts tant dolorosa pèrdua, els hi preguen la tinguin present en llurs oracions i se serveixin assistir a la casa mortuoria, Copons, 2 bis, principal, primera, avui, dilluns, a dos quarts de cinc de la tarda, per acompanyar el cadavre a la iglesia parroquial de Sant Francisco de Paula, i d'allí a sa darrera estada (Cementiri Vell).

NO'S CONVIDA PARTICULARMENT

VICHY CATALAN
BALNEARI DE PRIMER ORDE - TEMPORADA DE PRIMER DE MAIG A 30 D'OCTUBRE

Situat entre l'estació i el poble de Caldes de Malavella (Girona). Distància de Barcelona: En tren lleuger, 2 hores, 30 m.; en tren correu, 3 hores.

Aigües miner-medicinals, termals de 60 graus, alcalines, bicarbonat-sòdiques. Sense rival per a l'artrita, la diabetis i les afeccions de l'estómac, fetor i melèria.

Grans comoditats i servei esmerat en totes les seves dependències.

Administració: Rambla de les Flors, 18, enressol. — Barcelona

PERE COROMINAS
LA VIDA AUSTERA
SEGONA EDICIÓ

INDEX

INTRODUCCIÓ... Història d'aquest llibre.
LLIBRE PRIMER... Les Albes de la vida.
LLIBRE SEGON... Els dies venturosos de la joventut.
LLIBRE TERCER... La Santitat humana.
LLIBRE QUART... Les delícies de la terra.
LLIBRE QUINT... La mort austera.

SE VEN A TOTES LES LLIBRERIES

Una opinió més

Tinc al meu davant una restellera de llibres, enviat per autors amics i altres per desconeguts, que estan esperant el torn de la revisió crítica. Malgrat això i l'interès que tinc de parlar-ne d'alguns d'ells, un tema s'imposa avui irresistiblement a la meua ploma i me fa oblidar tots els demés. He llegit tot lo que benivolents companys meus de col·laboració han dit sobre la ja famosa Lliga del Bon Mot que ha vingut a caure com la poma de la discòrdia en el camp de les nostres lletres. No he llegit res, per les circumstàncies que m'he trobat, de lo que han dit els seus fundadors i patrocinadors per justificar la campanya llur. Però les tendències del grup literari que ampara i defensa una obra són prou conegudes per a que se'n puguin, també a mi, pendre posicions en aquesta qüestió i emetre la meua modesta opinió exclusivament des del punt de vista literari, com escou al caràcter d'aquestes cròniques.

Jo no soc un enemic absolut de les tendències estètiques (entengués bé, purament estètiques) representades per l'esmentada Lliga. Els lectors ja saben com he defensat sempre les orientacions vers l'aristocràcia de la nostra llengua. Però tot en aquest món té el seu temps, i partint d'aquesta consideració de l'oportunitat que l'empresa pugui tenir actualment, confesso que la trobo importuna i perniciososa. Totes o al menys moltes de les nostres coses reben invariablement de precipitació. Desde aquestes mateixes planes he saludat efusivament als nostres futurs clàssics i adjunt a les nostres futures "Precioses" que veig, encara en una gran llunyania, florir en els canevales refinats de la nostra Ciutat ideal. Avui la Lliga del Bon Mot amb un impuls irreflexiu vol escureix les distàncies i precipitar la lenta maduració del fruit seductor. Y la seva obra per consegüent serà efimera i mortuària.

Totes les Lligues del Bon Mot, ja s'hagin fixat en Acadèmies o en Cenacles directors, han nascut sempre com una consagració d'una perfecció assolida definitivament per una llengua. El saló literari de la Marquesa de Rambouillet ont florien les Precioses i el cenacle de Conrart, d'ont nasqué al segle XVII l'Acadèmia francesa, representen en essència la definitiva cristallització de la llengua francesa arribada al suprem grau de refinament per obra dels poetes de la Pléiade i del movi-

de distinció un caràcter popular i tot, com ho prova'l gran nombre de mots i locucions inventats per les Precioses que han quedat en definitiva incorporats en la llengua francesa. Però que d'aquests escrúpols de distinció's vulgui fer, l'única orientació d'una escola poètica, d'una Lliga de escriptors en una societat com la nostra, en mitg d'aquesta necessitat urgent que tenim d'ensenyar els primers elements del ben parlar al nostre poble, en mitg d'aquest primer febril despertar de la Ciutat entre nosaltres, llavors sí que la cosa es curiosa a més de ridícula i el pobre Bon Mot queda com un monòcle en un nostre mal rentat i mal afeïtat.

No, amics de la Lliga del Bon Mot. No es hora encara de fer castes entre les mots catalans. Es hora de cridarlos a tots, a tots, «bons» i «mals mots», perquè deixin i fassin flur en la nostra llengua en plena germinació tota la forta sava de catalanitat que puguin contenir. Encara hem de cridar ab Víctor Hugo:

Plus de mot sennat plus de mot roturier...
Je déclare les mots égaux, libres, majeurs.

MANUEL DE MONTOLIU
Halle a S. 14-VII-09.

Acte de simpatia

Els entusiastes companys i bons amics de Badalona's fan ahir, al nostre amic estimadíssim don Santiago Gubern y a nosaltres, els que escrivim aquesta fulla quotidiana orgue del nacionalisme republicà català, un senyaladíssim obsequi i un alt honor, que agraim i agrairem sempre fondament.

Acceptant el seu amable i repetit convidar a sortir el senyor Gubern i nosaltres cap a la bella i treballadora ciutat del Pla de Badalona, en el tren de les 11:25 del matí, fentnos l'honor d'acompanyarnos alguns socis del C. N. R. entre ells don Lluís Manau i Avellanet, don Pere B. Tarragó, el senyor Julià i altres.

A l'estació de Badalona ja tinguérem la satisfacció d'extenyer les mans a un grup nombrosíssim de companys entre els quals recordem als senyors Sio, regidor nacionalista republicà de Badalona, Giró, Rovira... Però, amics, que no anomenem: la nostra memòria es flaca i en aquells moments ens oblidarem de nostre ofici, de la nostra condició de crepòters...

De l'estació's portarem nostres amics a visitar la fabrica de l'Anís del Monov, un dels productes més acreditats i més populars de l'industria badalonina. Estaven visitant també la fabrica, en aquells moments acompanyats del nostre estimat amic, l'illustre fundador i director de l'Escola Tèxtil de Badalona, don Pau Rodó i Amigó, els socis i deixebles de les escoles de la Unió Industrial, junt ab els quals recorreguerem el magnífic establiment, amablement instruits pels empleats de la casa.

D'aquesta a cà la Ciutat... Els regidors senyors Sio, Monés, Fió i Argués, ens feren veure la galeria, les oficines, l'hermos saló de sessions en el qual tant fortes batalles han lluitat nostres amics contra els caciquistes i contra tots els enemics de Catalunya, disfressats ab un nom o l'altre.

En sortint de les Cases Consistorials i després d'un breu passeig per la ciutat, ens conduïren nostres acompanyants a la popular fonda marítima «don Ramon» del nom de son amo en Ramon Campmany —al passeig don Martínez Campos, de cara al blau mar llatí.

Allí's tenien preparat un reconfortador dinar marí, que compartiren ab nosaltres i els que anavem, el segon tinent d'arcalde de Badalona, senyor Parés, el segon síndic de l'Ajuntament de la ciutat, senyor Batlle, el regidor senyor Sio, els senyors Rodó, Monés (redactor de «Gent Nova»), Marí, Cuxat, Giró, Martí i Gabot i una cinquantena més d'amics.

Acabat el dinar, que transcorré ab molta animació, fou necessari dir alguna cosa. Acompanyat on Pau Rodó i Amigó, qui després d'oferir al senyor Gubern y a nosaltres l'obsequi, s'extengué, ab la seva paraula plena de sinceritat, en encertades consideracions polítiques. «Els que com jo —digué— militem en els consensos de la nostra vida en els vells partits polítics espanyols, perquè eren els únics en els quals ensíem predicar els ideals de llibertat que estaven fonamentats arrelats en el nostre cor, varem entrar després en el catalanisme, perquè aquest ens aportava l'idea de patria, tant fonamentada arrelada en el nostre sentiment com la llibertat, i dintre del catalanisme varem predicar sempre, trobant-nos bé, les idees democràtiques i lliberals que creiem que comprenia, allora el lema «Catalunya y avant» de l'Unió Catalana, a l'arribar la formació del nacionalisme republicà varem veure trobat el nostre camí, varem trobar-nos identificats del tot ab aquella conjunció dels ideals patriòtics i lliberals que definitivament tenia lloc a Catalunya.

Per això en aquest moment que's trobem reunits, festejant al company Gubern y als redactors d'EL POBLE CATALA, elements de tota l'esquerra catalana qual unitat aquí a Badalona s'ha intentat, jo els dic als uns, als que's diuen catalanistes purs, res més que catalanistes, que jo'm sento tant nacionalista com ells defensant conjuntament els ideals de Democràcia i de República, i als de l'Unió Republicana, que's nostros ideals nacionalistes no's posposarem a cap altre, però que en quan a republicanisme y a radicalisme succeïren per endavant els seus, perquè uns i altres han fet tal fructuós en nostre cor que no sabríem ni podríem separar-nos.

Parlà després el segon tinent d'arcalde de Badalona, senyor Parés.

«Es de desitjar —digué— que així com ara festejant al digníssim company senyor Gubern y als redactors d'EL POBLE CATALA en aquesta casa d'allí, podent ben aviat convidar-nos en nostra pròpia casa. Per això jo faig vot perquè dintre del temps més breu possible podem constituir en aquesta població'l partit republicà únic. Y creguim el senyor Rodó que si no hem pogut tenir fins ara aquesta casa

propia, si no hem pogut fusionar fins ara a Badalona, es perquè no havent-hi una absoluta unanimitat entre nosaltres, esperem els acords de les assemblees que's celebraran pera constituir el partit únic, quals acords acatarem y seguirem tots entusiàsticament.

Aquesta esquerra catalana serà triomfant perquè davant d'ella no podran posar-hi més que's matons, tant aquells que agrediren al nostre company senyor Gubern, com aquells altres als quals el sol nom de Catalunya's fa bategar d'odi.

En nom dels redactors d'EL POBLE CATALA, parlà seguidament el nostre estimat company don A. Rovira y Virgili.

«Amics —digué— en nom propi y en el de tots els meus companys, el nostre agraiment per vostres obsequis.

Jo he sentit aquí parlar-vos de nacionalistes purs y de que pera alguns la paraula nacionalisme es motiu d'incertituds y jo us dic: el nom no fa la cosa, el nacionalisme es la concreció de l'autonomia a Catalunya.

Jo no comprendo que ofereixi avui encara dubtes als elements republicans tradicionals la paraula nacionalisme. Jo, que com el senyor Rodó, procedeix d'un dels vells partits republicans espanyols, el federal, jo que'm vaig educar políticament llegint les obres de Pi y Margall, entenc que'l nacionalisme republicà es una conseqüència lògica de les idees federals.

El nostre nacionalisme es la cristallització dels sentiments democràtics y fonamentats catalans, arrelats en l'ànima de nostre poble; es la convergència d'aquells dos grans rius de nostra Catalunya: Catalanisme y República.

Els elements que s'han volgut mantenir en infecunda pura; els elements que no han volgut associar aquests dos ideals, són retrògrades, són elements que's manifesten ab la firma tradicional de la política espanyola. (Molt bé).

Jo us dic més: jo us dic que sense aquesta feia y definitiva conjunció del catalanisme ab els ideals moderns, el nostre nacionalisme no triomfarà. El nacionalisme pur no més, està en absolut fraca y es un element regressiu, definitivament allunyat de l'opinió, impossible d'assolir el triomf. Aquest nacionalisme, el nacionalisme d'Irlanda y de Basconia, per exemple, no pot triomfar perquè un riu de idees —que es ridícul i inútil voler allunyar —passarà sempre per damunt seu, ofegant-lo. (Aplaudiments).

Encara hi ha més y es que si's nacionalisme no s'apressen a triomfar, no veuran assolir les seves reivindicacions, perquè aquestes multituds obreres aplogades tota les banderes socialistes, al donar el cap definitiu a la màquina del món actual, fonderan pera sempre més en un esperit d'universal qualitat, totes les diferències nacionals si aquestes diferències nacionals oferissin un contrast en l'organització de la Societat futura. (Grans aplaudiments).

Y per fi, després de nostre company, s'adreçà'l senyor Gubern, essent saludat ja al ferri per una carinyosíssima ovació. El nostre estimadíssim amic pronuncià poques però eloqüents paraules. Digué:

«Amics y companys: grans mercès a tots per les vostres cordialíssimes demostracions d'afecte, pera correspondre a les quals jo no puc més que dir-vos que malgrat les garrotades, jo soc allí ont era, defensant alhora, avui com abans, ab tota la meua ànima y ab totes les meves forces, els ideals nacionalistes, democràtics y lliberals. (Ovació sorollosa).

L'exclosió dels carlins de la Solidaritat haurà produït un bé: el d'aportar-nos a homes honrats, a homes que sentint-se catalans com nosaltres, no venien ab nosaltres per no ajuntar-se ab els carlins, o ab en Maura.

Aquests homes, que malgrat no estar conformes ab els directors del lerruixisme ni ab l'esperit anticatalà informador d'aquest, al venir moments de prova, unes eleccions per exemple, votaven disciplinadament per no veure altra candidatura lliberal que la que se'ls oferia, com tothom malgrat renegar del pessimisme servei de la Companyia del Nord no té altre remei que agafar els seus trens, perquè no n'hi ha d'altres, si vol anar a Ripoll o a Sant Joan de les Abadeses; aquells homes ja no podran tènere pels seus radicalismes veïnt ab nosaltres, ni ja tindran excusa.

Que segueixi la dreta son camí, aliantse o no ab en Maura, que ja se'n cuida prou el poble de reduir-la, quan sos intents de dominació, puguin semblar que donen al nostre moviment un matís conservador en pugna ab els sentiments arrelats en el cor del nostre poble.

Aquesta es la lliçó que va donar-li la gran ciutat catalana en les darreres eleccions municipals, aquesta es la lliçó que rebra de tota Catalunya.

El senyor Gubern rebé a l'acabar son parlament una sorollosa, sentidíssima demostració d'afecte, apaballada la qual tots ens dirigírem, amablement convidats per la Societat «Gent Nova», la primera entitat catalanista fundada a Badalona, a prendre cafè a son magnífic hostatger, plé aleshores de socis, dels quals rebérem noves demostracions de bona amistat.

Y ens despedírem, en acabat, de tants companys y amics, remerciant-los a tots, ben efusivament, tantes atencions y tantes finesses. Permetem-nos dir-vos una vegada més: Companys y amics de Badalona, en nom del Gubern, en nom propi, mercès, grans mercès, a tots.

CONTRA LES CURSES DE TOROS

Organizada per la Comissió Abolicionista de les curses de toros, se va celebrar ahir l'annunciada manifestació pera demanar al Govern la supressió del barbre espectral, en vista de les repetides desgracies que aquest estiu ha ocasionat.

A quarts de deu s'anaren reunint alguns grups al carrer de Vergara, lloc d'organització de la manifestació y al posar-se en marxa aquesta no passaren de tres-cents persones les que la composaven.

Al davant hi anava una parella de la guarda municipal montada, seguia un cotxe ab una bandera catalana y un carrell que deia: «Abajo los toros!» y venien

darrera's manifestants, entre's quals s'hi veien alguns senyors.

Seguint el camí anunciat va dirigir-se la manifestació al Govern civil, davant del qual se destacà una comissió que pujà a dita oficina pera entregar al senyor Ossorio una instancia al Govern demanant l'abolició de les curses de toros.

Com que'l senyor Ossorio no hi era, va rebre a la comissió el secretari del G. C., senyor Die y Mas.

Un cop hagué la comissió complert son comés, va dissoldre la manifestació.

LO DE MELILLA

La darrera embarcadada inoventos importants

El creuer «Cataluña» se'n va endur ahir cap a Melilla, el reste de la brigada expedicionaria.

L'embarc va efectuar-se ab el mateix orde que's altres. A les dotze varen comensar a embarcar en el moll de les Balears, les municions y material de guerra, essent baixats al fons del vaixell ab les grúes, 5 cavalls, 2 mules, 32 matxos, 720 fusells, caixes continent 179.100 cartutxos, un carro y altre material.

A les quatre comensà l'embarc de les tropes, formades pel batalló de cassadors de Reus y alguns soldats vocatarians dels batallons d'Alfons XII, d'Estella y altres embarcats anteriorment.

Ab motiu d'esser dia festiu, el públic que presencià l'embarc d'ahir fou molt més nombros que en anteriors dies.

Seguí per inconveniències de la policia, sigui per l'aglomeració de gent, sigui per la popularitat de la campanya, lo cert es que durant l'embarc de les tropes se produïren incidents greus que no volèm esmentar pera no ficarnos imprudentment a la boca del llop.

Bastí dir que's donaren crits de «Que hi vagin els rics!» y «Aneu a defensar a una empresa, no a Espanya!» y altres per l'estil, que'l públic tencà les tanques y el cordó de la policia, barrejant-se entre les autoritats y l'oficialitat y produint-se entre's grups violents topades.

Del barco mateix sortiren crits ben significatius... Res... la gran popularitat dels plans don Maura y els seus satèlits. Estem segurs de que si continuaven els embarcs tindríem que deplorar algun fet de veritable importància.

Molt hi contribuïren a provocar els incidents d'ahir, les «caritatives» dames aristocràtiques, que no sabent fer seguretat, s'han dedicat aquests dies, en lloc d'assistir a novenes y a confessions, a repartir entre's soldats medalletes y escapularis. Entre elles y algun dels expedicionaris se promogueren vius incidents, oblidant repetidament aquells, en mitg de l'alcalorament de la discussió, el respecte degut a les dames.

En fi... el vaixell partí cap a quarts de vuit del vespre.

El senyor Ossorio, que's devia tènere més encara de lo que passà, no va tenir prou ab enviar al moll a un còs d'exèrcit de policies, sinó que feu situar al Pla de Palau a un esquadró de guardes civils, sens dubte pera cridarlos si's haguessin hagut de menester.

Per cert que nosaltres preguntàrem al senyor Ossorio que hi feien aquells guardes al Pla de Palau, y tingué la... atenció de dirnos que s'hi trobaven accidentalment, descansant de tornada dels toros!

Contra la guerra

Sembla que's elements joves de l'Unió Republicana y del partit federal estan decidits a seguir la campanya contra la acció militar al Marroc ab tant d'èxit iniciada per la Secció d'Estudis y Propaganda del C. N. R.

Un d'aquests dies celebraran uns y altres reunions, en les quals s'acordarà segurament la celebració de mitings y altres actes de protesta contra's plans bèlics del Govern don Maura.

Per la seva part, la Secció d'Estudis y Propaganda del C. N. R. seguirà aquesta setmana la campanya comensada, organitzant també diversos actes la celebració dels quals ja anunciarem oportunament.

Informació política

Ateneu Catalanista de Gracia

Ahir a la tarda tingué lloc a l'A. C. de Gracia la Junta general extraordinària convocada per la Junta directiva, pera explicar als socis el motiu d'haver presentat dita Junta la dimissió ab caràcter irrevocable y al mateix temps pera procedir al nomenament de la nova Junta.

Desde primeres hores se notà a l'Ateneu molt de moviment essent nombrosos els socis que concorren a l'acte.

Abans de la Junta's feren molts comentaris respecte a la nova elecció ja que's presentaven dues candidatures; una notament de l'esquerra y l'altra que apolaven els elements dretistes en ara que alguns noms d'aquesta segona eren els mateixos que's de l'altra.

Oberta la sessió pel president dimissionari senyor Galí, y ab assistència de un centenar de socis, aquell explicà l'objecte de la Junta dient que per no saber quina orientació havia de pendre l'Ateneu respecte a la marxa política y per ignorar si en cas de escissió seria aquesta a satisfacció de tots els socis, la Junta directiva presentava la dimissió ab caràcter irrevocable.

Feren és de la paraula alguns socis advocant uns perquè continués la marxa Junta y altres (els més) perquè se'n nomenés una nova ab tendència a l'esquerra catalana.

Com el debat anava enredant-se quelcom parlant dos o tres oradors a la vegada, demanà la paraula'l metge senyor Montserrat, el qual, en un bell parlament que fou aplaudit per tothom, demanà als socis que no podia admetre que dos catalans se barallessin y que deixant d'arguments y peritoses votacions cadascú pel que més li agradés però fos quina fos la nova Junta venuts no devien abandonar l'Ateneu.

Proposà'l senyor Montserrat que no's

debatés l'orientació política que havia de portar a terme la Junta directiva perquè l'orientació ja la marquen els mateixos noms de les candidatures que lluiten.

Demanà que's sospensés la sessió per cinc minuts y procedir després a la votació. Lo proposat fou acceptat per unanimitat.

Seguidament se procedí a l'elecció. Fet el recompte resultà elegida per una majoria aclaparadora la candidatura presentada pels nacionalistes.

Els elements de la dreta obtingueren tretze vots per setanta un que's obtingué l'esquerra.

La nova Junta quedà constituïda en la següent forma:

President, Martí Matons, 71 vots.
Vicepresident, Oriol Martorell, 71 vots.
Secretari, Ricard Montserrat, 59 vots.
Tresorer, Ramon Roig, 59 vots.
Bibliotecari, Josep Roca, 59 vots.
Conservador, Josep Roca, 59 vots.
Vocal d'eleccions, Ignasi Masó, 59 vots.
Id. de propaganda, Alfons Vinyas, 59 vots.
Id. de literatura y festes, Josep Cirera, 72 vots.
Id. d'escoles, Pere Valls, 72 vots.
Id. d'industria y comerç, Emili Rotllant, 59 vots.

De Cala Ciutat

ELS DESCONEGUTS

Els nous regidors lerruixistes no tots son prou coneguts, que ab la sola anunciació del seu nom n'hi hagi prou pera quedar enervats de qu's tracta. No tots se diuen Puig d'Asper y Anglés y Santamaría y Vinyas y Ambrosio... Cal Entre aquests hi ha uns senyors desconeguts, que seuen quicament, voten quan se'ls ho demana, se venen ab el ventall de palla, somriuen a cada ensopegada del senyor Ambrosio, y fins s'atreveixen a cridar quan el senyor Vinyas així ho ordena.

Y ara diguem-ne, amables llegidors... Per què aquests senyors desconeguts, que no tenen la sort de posseir una paraula avasalladora y una dialèctica aplaudida, no han de sortir a les planes del diari, ab els seus noms en lletres de motiu? Per què's ciutadans de Barcelona que sempre estan atents a lo que passa a cà la Ciutat no han de saber que a més dels esmentats hi han uns senyors que's diuen Pau o Pere, Bernat o Ambrós y que son uns perfectes lerruixistes, ab més o menys ribets de radicals.

El cronista ha comprés aquesta raó y se ha disposat a donar a conèixer aquests bons senyors desconeguts, que per voluntat de la tercera part del Cens de Barcelona composta per no nascuts a Catalunya, han de regir nostres cabals comunals.

Com m'ho arreglaré—vaig di me—pera conèixer an aquests bons senyors?

Y vinga rumiar...

Però heus aquí que en la sessió passada, de sobte y estant segut a la taula de la premsa, com aquell qui deserta d'un somni vaig veure a un home que se m'ocorregué que era regidor. Aquest estava segut com sempre en un recó. No deia res ni's movia, solament alguna vegada parlava curtes paraules ab en Magnífic, qui, complaent y compadecut d'aquell bon senyor que mai deia res, li donava alguns instantis de conversa. Nostre home porta ulleres. Té una cara grossa y està vermell de rostre. El seu nas s'axata ab prou feines s'axeixa separant dos ulls d'oliva. Ves-te'n senyalament com d'obrer o menestral de la Barceloneta y quan es cedita pera anar a votar, s'axeixa—és l'únic moment que s'axeixa y seixe diu, caminant pausadament y balanceant s'en treua al president la seva candidatura...

Ya intriguem aquell bon senyor, y—Què es aquell?—vaig preguntar a un jove que s'asseia davant meu en la taula dels periodistes. L'interpelat va girar-se buscà a la mirada encunada al regidor desconegut y després de buscar digué:

—Què?... no, el de més enllà... aquell tant lleig... aquell de les ulleres...

—Ah! ja sé... el senyor Colomina.

—Ja'n tenim un—vaig dir.—No seta pas tant difícil doncs, aquesta tasca...

Y en efecte, posat a fer vaig rodejar-me de dos amics, bons minyons lerruixistes; y davant d'ells vaig comensar l'enquesta.

—Fernández Valdés, Fernández Valdés?... no'm sona... Y qui es aquest bon senyor que sempre està tant serio y vestit trajo ben talat y emillat blanc, y porta anells y se refolla les bigoris ab aire de conqueridor pacífic?...

—Oh!—va dir un dels meus companys.—Es el senyor Fernández Valdés...

—Amic, si no'm dius res més, així ja ho sabia...

—Doncs, què volies saber vos?—tornà a pre'untar l'amic.

—Què fa, què representa, que vol aquests senyors?

—Mireu: es un senyor de molts diners que ha pagat ell tot sol, quasi tots els gastos de les eleccions darreres...

—Ja es bona fe.

—Y es l'amo dels terrenys que ocupa la «Casa del Pueblo».

—Doncs així l'han fet tinent d'arcalde en qualitat de casero?

—Justa.

—Y es bon home?

—Ja veureu: at'd ho diuen.

—Bé, però vos?...
—Ah! Jo no ho sé...

Diuen que sí, diuen que no. Jo vull creure que's un bon home, quan menys m'home ben educat y així ja es molt. Si solament es tinent d'arcalde per la condició de casero, aviat se'n cansarà'l pobre home. Veurem.

—Y aquell altre?—vaig insistir.—Aquell dels bigoris a lo kaiser, ab la cara fiallera, correcte y amable y el cabell a la parisien?

—Es en Morales.

—Morales, Morales?... tampoc me sona...

—Sí, home... Es aquell qui era tenor de ópera... Aquell que cantà'l «Lohengrin»...

—No recordo... Però ha deixem-ho corre... Com diantre l'han fet regidor an aquests homes?... Per què?

—Home, molt senzill—feu l'altre de la colla, company molt curt de paraules.—Es l'enxarrega del soler en l'home «La Vuelta del Caudillo» que s'ha de cantar per la tornada don Lerruix...

Vaig quedar-me parat. No hauria dit mai que d'un tenor ne sortís un administrador del poble.

—Y aquell altre, encara? Aquell del pel blanquín, ab bigoris també a lo kaiser,

L'EXPOSICIÓ VALENCIANA

València.—No és cert, com s'ha donat a entendre, que l'Exposició hagi de tancar-se al mes d'agost.

El president del Comitè executiu, senyor Trenor, ha dit que l'Exposició continuaria oberta sense interrupció de cap mena fins a la data que s'ha fixat per la clausura.

A les 11-45

CONSELL DE MINISTRES

A tres quarts de vuit ha acabat el Consell de ministres presidit pel senyor Rodríguez Sampedro.

A la sortida'l senyor La Cierva ens ha manifestat que s'han despatxat expedients de Guerra entre els el referent a l'expropiació de la caserna de Santa Caterina de Gijón y altres del ministeri de la Governació.

S'ha tractat també del destí que s'haurà de donar a alguns dels presos pels successos d'Alcalá del Valle, compresos en el recent indult que hauran d'esser confinats a alguna regió.

Encara no s'ha resolt si ha d'esser a Balears o a Canaries, per trobar-se pendent de consulta aquest assumpte.

El senyor Rodríguez Sampedro a manifestat que ha exposat al Consell les línies generals del plan de reforma de la segona ensenyansa, organització dels Instituts, etc.

S'ha tractat també de la reorganització de l'embaixada marroquina que reconeix el Govern arribarà dia 8.

El ministre de la Guerra, que s'hagin ocupat de la qüestió el Marroc.

Després del Consell en Salvador Canals que hi ha assistit, ha celebrat una extensa conferència telefònica en Madrid.

SOBRE UNES DECLARACIONS

A propòsit de les declaracions del general de l'Armada senyor Canzanca que publica la premsa a Madrid, el ministre de Marina ha dit: «No m'ocupa lo que digui aquest enyor. Per molt que fassin no conseguiran amagar-me la veritat».

PREPARATIU

Avui han arribat a Madrid nombroses caixes amb mobles i abans que arribi el dia de l'Inici per a donar l'habitació de l'Hotel de Rússia que han d'ocupar els embaixadors marroquins.

LO QUE DIU EN CANALES

El senyor Canales ja en la seva finca d'Otero ont estucja, ha fet declaracions polítiques.

Ha dit que l'unió del partit liberal és inquebrantable.

Creu que aviat hi haurà sorpreses polítiques.

Ha negat que els liberals sentin impaciències per arribar al poder.

«Quan s'obri el Congrés, el senyor Morat plantearà un debat sobre les qüestions que el senyor Rodríguez Campredo ha manifestat interior».

El senyor Montero abordarà el tema del tractat de París plantejant un altre debat sobre les qüestions de Justícia».

EL CONFLICTE DELS FLEQUERS

Quan se creia solucionat el conflicte dels flequers de Madrid, resulta que ara porta camí d'agravar-se.

Avui han celebrat una reunió els patrons i els obrers.

Se tem que torni a esclatar la vaga.

ELS MILIONS DEN NEGRO

L'assumpte dels milions den Negro apasiona al públic madrileny.

De les informacions que avui publica la premsa resulta que un hereu d'aquella casa vendria la meitat dels drets que pertanyen correspondre als prestamistes, mitjançant un passament vitalici de cinc pessetes diàries.

Els prestamistes que havien àstut 20 mil duros per preparar el plet, ofrenen als escollits transigir mitjançant dos milions de pessetes. Els escollits se neguen a acceptar aquesta proposició.

L'assumpte presenta molt complicat.

LES MINES BENIFRUIRUR

Entre les finances es molt omentada la nova de que la casa Romanones se separi del negoci de les mines de Benifruirur.

Molts interpreten aquest fet com a resultat de les noves pessimistes del Marroc.

Altres diuen que s'ha fet ab l'objecte de lliurar-se de l'incompatibilitat de despenyar el comte de Romanones una cartera quan pugui els liberals.

LO QUE DIU EN ROMANONES

El comte de romanones ha declarat que respecte a la qüestió del Marroc existeix una completa desorientació.

Es parlarà de conquistar comercialment el Marroc, la transformació ràpida del qual no trigarà a realitzar-se.

Diu que'l medi el tenen els espanyols explotant l'incalculable riquesa de mines de Benifruirur, puig de lo contrari els explotarien els anglesos y els alemanys.

LES CAIXES DE PRÉSTAMS

Amprades pel nou reglament bre caixes de préstams, s'han obert avui a Madrid més de cent establiments d'aquesta classe.

De 1 a 3 matindrada

OPOSICIONS AL NOTARIAT

Han acabat les oposicions i Notariat. Entre 637 opositors, ha obtingut el número 1, un català, un Eloi Crehuet, germà del conegut dramaturg.

ESCÀNDOL EN UN TEATRE

Al teatre de la Farsula s'ha promogut un avalor molt gros per haver-se baixat el teló a dos quarts d'una sense acabar el darrer número del programa que era la «Oterita».

L'empresa començà que les entrades y localitats servien per demà. Alleshores l'avalot fou més gros encara, obligant a que ballés l'esmentada ballarina, acompanyada de piano.

L'espectacle ha acabat a la una.

L'empresa ha estat penyorada.

L'empresa ha estat penyorada.

L'empresa ha estat penyorada.

L'empresa ha estat penyorada.

L'empresa ha estat penyorada.

L'empresa ha estat penyorada.

L'empresa ha estat penyorada.

L'empresa ha estat penyorada.

L'empresa ha estat penyorada.

Sessió de l'Ajuntament

ABANS DE COMENSAR

EL PÚBLIC

Molt abans de comensar la sessió hi havia a càlida Curia una gentada immensa. A les tres de la tarda la que quedava formava pera entrar al Saló de Cent, era grossa.

Per la porta de la plassa de Sant Jaume no's permetia l'entrada més que als regidors, periodistes y empleats de la casa.

El públic havia d'entrar per la porta de la plassa de Sant Miquel. Aquesta disposició, naturalment, donà motius de queixa an aquells que, a tota costa volien entrar a presenciar la sessió.

Aquesta causa molt sovint desde'l Saló de sessions se sentia soroll y crits dels que s'esperaven a la porta o al carrer.

REUNIÓ PREVIA

A les quatre de la tarda se reuniren al saló de l'Arcadia, els representants de les diverses fraccions polítiques que integren al Consistori, puig, com ja diguerem els lerrouxistes havien de tornar la resposta sobre la formació del carter.

La reunió durà més d'una hora, y quan fou acabada, se'n digué que s'havia arribat a un acord sobre la formació de les Comissions y respecte'l deixar per definitives les sis darreres qüestions.

Les quatre primeres, doncs, s'hauran de votar.

COMENSA LA SESSIÓ

A les cinc y cinc minuts, comensa la sessió presidint el senyor Layret. La concurrencia es grandíssima.

Se llegeix y s'aprova l'acta de l'anterior.

LES TINENCIES.—ELS SÍNDICS

El senyor Layret diu, que havent-se procedit novament a elegir la primera tinencia d'Arcadia, ell abandonava la presidència. Passa a ocupar aquesta'l senyor Fernández Valdés.

Seguidament en votació secreta se procedeix a l'elecció de primer tinent d'arcadia. La primera votació dona per resultat: Layret, 26 vots; Ambrosio, 25. Naturalment torna a repetir-se, donant el mateix resultat.

El senyor Vinyaix dubta de que totes les boles tinguin el mateix pes, davant de lo qual demana que's fassi sortitge mitjançant la copa.

El senyor Fuster.—Jo demano al senyor Vinyaix que m'expliqui quin sistema es aquest, perquè jo no'l sé... (Rialles.)

El senyor Vinyaix ho explica, entre les rialles de ls presents. Després demana que els mateixos regidors de l'altra sessió o siguin els senyors Rovira y Giménez, presenten el sortitge.

Així s'acorda.

Se procedeix al sortitge y l'uxier senyor Giménez es encarregat de treure la bola.

Moment d'expectació. El senyor Fernández llegeix el nom que ha sortit de la bola, el qual es el de don Francisco Layret.

Gran aplaudiment entre ls lerrouxistes. El senyor Ambrosio està trist i ni per copes pot sortir!

LA SEGONA

El senyor Layret ocupa la presidència. La votació secreta dona per resultat: Fernández Valdés, 26; en blanc, 25.

Queda proclamada segon tinent d'arcadia el senyor Fernández Valdés.

LA TERCERA

Per la tercera tinencia es proclama internament el senyor Giménez, que obté 25 vots, contra 25 en blanc.

LA QUARTA

La votació dona per resultat: Josep Rovira, 25; en blanc, 25.

Queda proclamada el senyor Rovira internament.

LA QUINTA

Torna a ocupar la presidència'l senyor Fernández Valdés.

La votació dona per resultat: Lluís Callen, 30 vots; en blanc, 20.

Queda doncs, nomenat definitivament quinçim d'arcadia don Lluís Callen.

LA SISENA

Queda nomenat definitivament don Josep Cararach, que ha obtingut 30 vots, per 20 en blanc.

El senyor Santamaría que figura entre ls primers regidors en la llista oficial, quan es crida a votar, desapareix del Saló, sens dubte ab intenció de no votar; però en els corredors deu haver trobat algun amic dels practics que deu haver convencut de que voti, y, en efecte, quan el president pregunta: «si manca ningú per votar, entra'l senyor Santamaría y disposa son vot a l'urna».

Després, durt l'escrutini, se forma un rotlló entorn d'l senyor Santamaría y, per la manera com parlen, y per lo que hem pogut saber després, sembla que's tracta de convencer de que voti, successivament, segons el pacte establert.

Costa de convencer al senyor Santamaría, però, ab el temps, ja's convencerà, ja's convencerà.

LA SETENA

Se proclama definitivament a don Pascual Payá que obté 30 vots per 20 en blanc.

LA VUITENA

De la mateixa manera definitivamente queda nomenat don Josep Sagarra y Agost, per 31 vots, y 19 en blanc.

LA NOVENA

Per aquesta definitivamente queda proclamat don Josep Puig d'Aspre que obté 31 vots, per 19 en blanc.

LA DESENA

Se proclama a l'ignasi Iglesias, també definitivamente, per 31 vots, contra 19 en blanc.

ELS SÍNDICS

El senyor Pinilla creu, que, vista la llei, no hi ha dificultats que siguin dos els síndics, ab facultats iguals, o sigui que no hi ha inconvenient en que sigui lo mateix que proposa'l senyor Durán la sessió anterior.

El senyor Pinilla proposa que's fassi de la manera com queda dit.

El senyor Durán s'hi conforma, tant més, quan es lo que ell proposa en la sessió passada.

El senyor Ambrosio reconeix que no es possible la vida en el municipi, estant 25 contra 25, puig se neutralitza la forsa y no hi es possible la tasca fructífera. Per això ls radicals s'han vingut a celebrar conferències previes, de les quals ha sortit el dret (i) dels radicals a tenir cinc tinencies y una sindicatura.

Així no vol dir pas que cada grup no pugui mantenir la seva bandera, sense «pastels» que no hi han hagut. (Rumors.)

El senyor Roca y Roca repeteix lo de l'altra sessió, afirmant que la vida al municipi es impossible ab ressentiments y odís. L'acta que avui s'ha realitzat—diu—es sortit al terreny d'amor que farà que podran treballar en bé de Barcelona. Que cada h'ha fassí lo que millor cregui, segur

tohiem de que'l poble's donarà'l premi que mereixam. (Molt bé.)

Molts del públic abandonen el Saló desilusionats. Lo que ara proposa un radical, perquè, doncs, no acceptar-lo a la sessió passada quan ho proposava un solidari?

El senyor Ambrosio seu en un silló al costat del president. Al seu entorn s'hi forma un grup; entre'ls que'l formen hi ha qui protesta del actitud del deader... «Aun no asomem».

Seguidament se voten els síndics. Queden elegits els senyors Puig y Alfonso y Morros per 32 y 28 vots respectivament y dues paperetes en blanc.

Seguidament se sospèn la sessió per deu minuts, pera que'ls regidors se posin d'acord sobre la formació del carter.

Se sospèn altre cop al cap de pocs instants la sessió presidint'l senyor Layret.

Aquest cop se sospèn la sessió fins a les deu de la nit. Així s'acorda.

Son dos quarts de vuit. Al sortir se feien saborosos comentaris sobre lo succés.

A la nit

COMENSA

No a les deu, sinó a les onze quan els solidaris entren al saló, presidits pel senyor Layret.

La causa del retràs es que'ls regidors lerrouxistes estan reunits pera determinar si accepten o no la combinació dels càrrecs preparada pocs moments abans entre els seus representants y els dels solidaris.

Sembla que en la reunió de representants s'ha arribat a un acord per totes aquelles comissions el número d'individus de les quals són senassos, però en cambi no s'hi ha arribat per les altres, o sigui Aixamplis, Escorcadors, Consums y Mixta de Reforma. Y a més tot se fa dependre de l'avinsena que hi hagi en l'elecció de aquestes comissions.

El públic que assisteix a la sessió es tan gros com el de la tarda.

A la plassa de Sant Jaume hi ha forsa de policia. L'interior de càlida Curia, guardat de municipals.

Pa prop d'un quart que'ls solidaris estan seguts al Saló de Cent quan entren els lerrouxistes. No obstant, encara no s'obre la sessió. Abans, al peu de la presidència'l senyor Ambrosio llegeix un paper al senyor Roca y Roca. Després aquell se dirigeix als seus y entra ab els senyors Puig d'Aspre, Vinyaix y altres. El senyor Giménez actua d'amical componedor.

A les onze y divuit minuts s'obre la sessió.

PROPOSICIÓ

Seguidament se llegeix una proposició, determinant el número de comissions, els individus que han de formar-les y l'objecte de les mateixes. Va firmada pels senyors Ambrosio, Durán y Ventosa y Roca y Roca. Són les mateixes comissions ab els mateixos individus que'l bien anterior, ab pocs variants.

S'aprova l'urgència.

Després el senyor Puig y Alfonso formula una esmena que es acceptada, en el sentit de que ja que's crea una Comissió de Albes, se tregui aquest servei de la Comissió de Governació.

El senyor Rahola demana que'ls individus que formen part de la Comissió Mixta, deguin també formar part ab caracter obligatori, de la Comissió de Reforma. Se accepta l'esmena.

També formula una esmena'l senyor Vinyaix en el sentit de que no sigui'l president de Governació'l que presideixi determinades comissions, com la de gastos menors per exemple.

El senyor Durán dona explicacions sobre'l perquè s'ha redactat la proposició en el sentit en que ho està. Replica'l senyor Vinyaix y parla'l senyor Giménez qui diu paraules semblants a les de l'anterior.

Torna a replicar el senyor Durán dient que'l president de Governació serà home de confiança de tots, davant de lo qual no hi ha perquè treure'ls atribucions.

El senyor Ambrosio demana al senyor Vinyaix que's doni per satisfet, ja que seguidament el president de Governació serà un correligionari. Davant d'això, diu, hem cregut que no devia ferse qüestió de gabinet d'un assumpte de tan poca importància y cregui, afegeix, que hem lluitat cós a cós ab els de davant.

El senyor Vinyaix, fent veure que's dona per satisfet, demana que sigui la Comissió de Governació la que designi de son si l'individu que degui tenir el càrrec de referencia.

El senyor Durán: Això deu tenir una importància molt grossa que jo no sé veure. Permetin, doncs, els senyors que han fet ús de la paraula que ho consulti ab alguns dels meus amics. (Rialles y rumors.)

El senyor Durán parla ab el senyor Puig y Alfonso. El senyor Ambrosio, visiblement molestat, seu en un silló del cap d'una de les files, d'estapilla an el senyor Vinyaix.

Aquest torna a parlar, dient que ha presentat l'esmena perquè com despenyava'l càrrec un amic, volia ratificar la confiança an el mateix.

El senyor Durán: Sento que s'ha plantejat la qüestió en aquest terreny. Venim aquí pera administrar Barcelona y no pera parlar d'amics y d'enemics. Però, ab tot, no tenim inconvenient en acceptar la proposició, sempre quan se redacti en els termes següents: que l'inspecció de gastos menors, es una de les tantes facultats delegades de la Comissió de Governació y que aquesta designarà a son albir la persona que degui despenyar-la.

Així s'acorda.

Seguidament se passa a l'elecció de les COMISSIÓNS PERMANENTS

Queden: GOVERNACIÓ.—Senyors Sol, Fernández Valdés, Jansens, Morales, Roca y Roca, Roca Ballber, Roig, Sagarra (F.), Puig y Alfonso, Iglesias (I.), Fuster, González, Payá y Puig d'Aspre.

HISENDA.—Senyors Anglés, Juncosa, Rovira, Palau, Casals, Ambrosio, Lacambra, Mongeal, Verdader, Tauler, Sans, Colominas, Rovira Bruguera, Giménez, Valentí, Fargas, Morros, Batlle y Rahola.

FOMENT.—Senyors Santamaría, Forcad, Ramoneda, Callén, Canals, Vinyaix, Cardellach, Oliva, Marsà, Rubió, Layret, Durán, Magriñá, Vila, Sagarra (J.), Cararach, Pinilla, Llimona.

Tots han sortit per 50 vots, excepte uns quants que n'han tingut pocs menys.

COMISSIÓNS ESPECIALS

AIXAMPLIS.—Per la designació dels individus que han de formar part d'aquesta Comissió no hi ha hagut acord. Se suspèn la sessió per a l'endemà a les 10.

Roca y Roca, per 25 vots; Puig y Alfonso, per 25 vots; Verdader y Callé, per 25.

Pinilla, per 24 y Callen, per 24. Ha obtingut 22 vots el Sr. Vinyaix y hi ha hagut una papereta en blanc.

El senyor Vinyaix que ha quedat derrotat se mostra agitatíssim. Els ulls li surten de la testa.

CONSUMS.—Tampoc hi ha hagut acord y va la votació empenyada.

La votació donà'l següent resultat: Fargas, per 25 vots; Rovira Bruguera, per 25; Sagarra, (Josep) per 25; Payá, per 25; Casals, per 25 y Batlle, per 25.

Empat, doncs. El secretari llegeix l'article 60 de la llei que fa referencia al vas. L'article ensauzeix que en cas d'empat la sort determinarà. El senyor Layret diu que com que la Comissió ha de compondre de cinc individus y n'han obtingut vots sis, se posen a les boles els noms dels sis y el nom que vagi a la bola que surti serà'l que quedarà eliminat de la Comissió.

L'uxier senyor Giménez treu una bola la qual correspon al nom den Josep Rovira Bruguera.

Queden doncs, proclamats els senyors Fargas, Sagarra (J.), Payá Casals y Batlle.

ESCORCADORS.—Igual que en les anteriors tampoc hi ha hagut acord.

Van en candidatura y obtenen vots els senyors Rovira Bruguera, per 25; Fargas, per 25; Cararach, per 25; Giménez, per 25; Puig d'Aspre, per 25 y Colominas, per 25.

Trobantse també en empat, se segueix el mateix sistema de sortitge que en les anteriors. Surt eliminat el senyor Cararach y queden elegits pera formar part de la Comissió'l senyor Rovira, Fargas, Giménez, Puig y Colominas.

SOSPENSIO

Se sospèn la sessió per cinc minuts pera posar-se d'acord els regidors sobre la designació dels que han de formar part de les comissions d'Estadística, Albes, Comerç y Reforma.

Represa altre cop la sessió se procedeix a la votació, englobada, de les susdites comissions.

Queden elegits: REFORMA.—Senyors Ambrosio, Fernández Valdés, Magriñá, Valentí, Vinyaix, Vila, Oliva, Durán, Rahola, Rubió, Layret, Mongeal y Marsà.

Tots 50 vots, menys el senyor Vinyaix, 49.

ESTADÍSTICA.—Anglés, Vinyaix, Sans Cabré, Casals, Puig y Alfonso, Sagarra (Ferrán) y Tauler.

Tots 50 vots, menys el senyor Vinyaix, 49.

CEMENTIRIS.—Senyors Sans Cabré, Vila y Fuster.

Tots 50 vots.

ASSILS Y ALBERGS MUNICIPALS.—Senyors Jansens, Santamaría, Sans Cabré, Roca y Roca, Puig y Alfonso y Roca Ballber.

Tots 50 vots.

DELEGACIONS DIVERSES

JUNTA DE MUSEUS.—Senyors Valentí, Morales, Llimona y Roca y Roca.

JUNTA DE CIENCIAS NATURALS.—Senyors Jansens, González Prats, Sol, Roig, Durán, Puig y Alfonso y Ramoneda.

MUSEU SOCIAL.—Senyors Anglés, Iglesias (Ignasi) y Fuster.

OBRES DEL PORT.—Senyor Magriñá y Juncosa.

FINQUES DE L'ESTAT.—Senyors Batlle y Juncosa.

LICEU FILARMONIC.—Senyors Iglesias y Morales.

CASA DE MISERICORDIA.—Senyors Sagarra (F.) y Sans Cabré.

PALAU D'JUSTICIA.—Senyors Arcalade, Layret y Callén.

RIQUESA TERRITORIAL.—Senyors Forcad, Puig d'Aspre, Colominas y Lacambra.

CEQUIA COMPTAL.—Senyors Ambrosio, Roca y Roca y Verdader.

INFANTS ORFES.—Senyors Roca Ballber y Morales.

no cara si fa o no fa d'homes gènerals, que sempre's venen, que vesteixen correctament i ab aire d'homes de món.

—Ohi!—feu el primer amic—aquell vos el deuen conèixer—. Es de Reis.

—Uval! Ja riuen—. Es de Reis.

—Sí, es de Reis. Es don Josep M. Calals.

—Canals? Ja ho crec. No es pas germà del del Comand de la Defensa Social?

—Crec que sí.

—Bon exemple per un estudi sobre la família.

—Es un senyor alegre.

—Encara m'agrada més.

—Es aquell de qui's conta que ab els mateixos vestits d'escena portà, junt ab altres amics, unes completistes a Montserrat, ab automòbil.

Y callà l'amic.

Davant d'això, jo'm freg el barret i el saluto al senyor Canals cortisament, vincant l'espina. Un home al qual li agrada'n les completistes, mereix totes les meves simpaties, Don Josep Maria Canals, salve!

Però encara'n quedien per conèixer.

—Veiam, amics, veiam. Aquell senyor sempre trist ab les barbes negres y descuidades fomen les d'un Crist de retaule, que n'obra la boca, ni s'aixeca del seu silló.

—Es en Janssens, més ben dit—feu rectificat, respectuós, el meu amic—Es el Dr. Janssens.

—No'l conec.

—Sí. Es el director del dispensari de la Casa del Poble; d'aquell dispensari per a les dames roges.

—Y què farà aquest senyor?

—El serio.

—Ja es bastant, ja.

—Es aquell que es tan amic de l'Aldrich, el taquígraf y que sempre, quan s'avoreix va a donar-li conversa.

—Pobre Aldrich!

—Es aquell que al primer dia de sessió va anar a trobar an en Durán y Ventosa, després d'haver estat pronunciat el seu discurs, dient: «Espero que en lo successiu s'abstindrà de fer discursos basats en suposicions». A lo qual en Durán al veure'tan serio, contestà, mofeta: «En lo successiu seran basats en realitats».

—Bon comentari per un doctor.

—Pobre metge! Qu'il feia sortir de casa ab aquella cara tan trista!

—Un altre, un altre! Aquell senyor vestit de crayadillo, ab cara de «bon vivant»?

—En Rovira Palau, el banquer.

—Carat!

—Bé, banquer. Així un negoci de compra-venta.

—Ja es rebalta.

—Ab tot i les explicacions de l'amic, vaig creure qu'il senyor Rovira Palau, permaneria desconegut per sempre. Quina pena per la família!

—Y aquell de la barba rossa?

—En Sans Cabré.

—Què és?

—No ho sé—feu l'amic, y garrantia a bon company, li preguntà—Y té?

—Tampoc—contestà l'altre.

—Doncs, girem full.

—Y aquells dos d'allà al rosc que sembla que parlin d'un negoci important, tan quietos y tan reservats y ab els gestos de misteri?

—En Callén y en Morros.

—Oh, aquest no es desconegut. Prou que va lluir en la causa d'Hostafrancs.

—Y així acabà la conversa.

Houguéu amables llegidors les situacions d'alguns representants del poble. No de tu, poble amic de Barcelona, barceloní de soca-arrel, sinó d'aquell «pueblo soberano», vingut aquí d'altres terres emperes per la miseria y que's vol a tots al mateix nivell d'analfabetisme y tirania.

Vosaltres, regidors desconeguts, com els altres teniu dret a les lletres de mollo. Potser mai més vos hi veureu. Jo us faig l'honor d'estampar vostre nom en el diari. Que la multitud, femera, aturi uns moments els ulls damunt d'aquestes lletres enigmàtiques per ella, y després, quan l'ardor de noves lluites fassi desaparèixer el vostre nom de la seva memoria, demaneu tornar a esser elegits representants d'aquesta massa d'inconeguts, que us treu d'entre ella pera portarvos a l'administració de Barcelona.

JESUS AUBA

Festes y sports

Natació

Dissabte, a la nit, tingué lloc als banys «Oriental» de la Barceloneta la festa nautica nocturna organitzada pel Club de natació «Barcelona», la que's tenia de celebrar el dia 10, y se sospensà a causa del mal estat de la mar.

La festa va vomensar a dos quarts d'onze, davant d'un públic si bé poc nombrós molt escullit. Poc després de comensada la festa arribà el governador.

En primer lloc se va corre una cursa de 100 metres entre's tres campions del Club, arribant en el següent orde:

Primer, von der Heyden, en 1 m. 16 s. 3/5.

Segon, Becker.

Tercer, Guiraud.

La cursa va resultar superior, doncs els tres que hi preni'n part són tres nadadors de nom. Desde'l viratge'l senyor von der Heyden va pendre la ventajeta, veientse certa inferioritat en els altres dos.

El senyor Guiraud ens va fer l'impressió de no trobarse de la mateixa manera d'altres dies y creiem que ab una altra cursa quedaria en més bona posició, puix es un atleta treballador y que progressa cada dia.

Després vingué'l segon número o sigui la «cucana» havent estat el senyor Conesa l'únic que arribà a tocar la senyera tres voltes.

El darrer tercer el composaven salts des de la palanca que estava col·locada a uns 9 metres d'altura sobre'l mar. El primer premi'l guanyà'l senyor Galore, el segon el senyor von der Heyden, els quals varen fer salts molt bonics y molt nets.

El número quart (cursa de finals) divertí molt a la concurrència per esser cosa nova a Barcelona. Varen guanyar els premis: primer, von der Heyden; segon, Solaqui y tercer, L. Graenicher.

El partit de water polo, que seguí, va esser molt disputat, essent els dos equips de força molt igualada y acabà'l partit per un goal els blaus y un els blancs. Els bans estan formats pels blaus: Baertschi, B. Picornell, Graenicher, J. Cuadrada, Rabe, Novoa y Marcel; blancs: Guiraud, Fernandez, L. Cuadrada, Candell, P. Picornell, Lujan y Li-bouty.

La festa va acabar ab un torneig aqüatic, sport prou conegut al Mitgdia de Fransa y importat a Barcelona per alguns socis del Club organitzador de la festa, presentant's al públic per primera vegada a Espanya.

Les embarcacions anaven tripulades per socis del Club la «Sirena», la canoa «Marina»

la montaven els senyors J. Sala (timó), P. Sala, Vidal, Igual, Gener, Veiga y Pou; la «Luïsa», Durban (timó), Bonet, Rispa, Freixa, Vallet, Tost y Manante.

Els premis foren guanyats pels senyors B. Galofre y B. Picornell.

Aquest número va resultar quelcom desigual per manca d'entrenament de tots y pel poc lloc de que podien disposar les embarcacions per moures. Es d'esperar que una altra vegada estant tots millor entrenats, resultará més lluida, doncs es un sport bonic.

La banda del regiment d'Alcántara va omplir els intermedis ab números escullits del seu repertori y va tocar després alguns balls que van esser aprofitats pel jovent per donar algunes voltes pel pati que estava tot guarnit y enlunament.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

Per últim, un aplaudiment a la Junta organitzadora pera encoratjar-la a darnos sovint festes d'aquestes que escampen l'afició als sports, dels que tant mancats estem encara a Barcelona.—J. S.

INFORMACIO DE BARCELONA

Per a facilitar l'assistència a les Festes Majors que's dies 24, 25, 26, 27 y 28 de l'actual, se celebraran a Blanes y Lloret de Mar, la Companyia de M. S. a. A., ha acordat establir un servei especial de passatgers ab bitllets d'anada y tornada de segona y tercera classes, a preus reduïts, desde diferents estacions de la Xarxa Catalana: l'estació de Blanes y Lloret de Mar, a les 10 hores del dia 24 al 29 del mateix.

—«Cansons pera la mainada».—Poesia y dibuixos d'Apeles Mestres, música del mestre Domingo Mús y Serracant, luxosament editades. Preu 4 pessetes. De venda: Musical Emporium, Casa Ayné y principals llibreries.

EL TEMPS.—El dia d'ahir, no desmentí per raó de l'estació en que'troben: fou calorós de veritat y llui el sol durant tot ell, en un cel sense cap núvol.

—CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32, Especialitat en camises a mida.

Sant d'avant: Sant Vicens de Paul.

Sant de demà: Sants Elies y Marguerida.

Vida corporativa

El quefe de Foment de Les Palmes ha remès el programa del Concurs de premis y temes de Memorias agricolas qual plas de presentació acabarà'l 31 de octubre propinant. Els premis de l'important Concurs se satisfaran ab la quantitat que'l visconde d'Eza, entregà a l'Asociación a l'esmentat quefe de Foment d'aquella provincia ab el fi de premiar els millors Memories que's presenten.

A les oficines del Conell d'Agricultura y Remaderia, Sant Honorat 3, se facilitaran, a tots els que ho desiguen, els datos necessaris pera concorre a l'esmentat Concurs.

—Phosphorrenal (Robert). Reconstituent.

D'Instrucció

En el vell teatre Olimpo del carrer de Mercaders, tingué lloc ahir a la tarda l'acte de repartiment de premis als deixebles que concorren a les Escoles catalanes del Districte segon.

L'acte fou presidit per don Ramón Monnegal qui tenia a se's costats, a diversos representants de Societats polítiques y de cultura, entre elles l'Ateneu Obrer del Districte segon, al professor de les Escoles y als individus de la Junta de les mateixes.

Diversos deixebles executaren algunes cançons rimiques, dirigis pel mestre senyor Aras y acompanyats al piano pel nyor Piqué.

Després se llegiren poesies, se cantaren cançons y se ballà una sardana cançó a l'individu de la Junta de l'Associació d'antics deixebles de les Escoles del Districte segon, pronuncià un curt parlament en enaltiment d'aquestes.

Després tingué lloc l'acte del repartiment de premis, els quals consistien en diplomes, llibres y joguines pels més mérits.

—Quasi no hi ha cap malalt que no usi l'Elisir Estomacal de Saiz de Carlos en quant se presenten les primeres molesties de la digestió, perquè en el món enter se sab que es el medicament més eficaç pera curar el dolor d'estómac.

Informació de Catalunya

SABADELL

Concurs Fotogràfic Nacional organitzat per la Secció Recreativa del Centre Industrial.

Segona llista de composicions rebudes: Núm. 21. Tema: Sabadell.—Núm. 22. Tema: La Suiza pintoresca. Lema: Arte y Belleza.—Núm. 23. Tema: Eminent Rosellón.—Núm. 24. Tema: La vida eterna. Lema: Expressions anímiques.—Núm. 25. Tema: Allà van.—Núm. 26. Tema: Foto.—Núm. 27. Tema: Nana y Jale.—Núm. 28. Tema: Germano. Lema: Cançó.—Núm. 29. Tema: Labor Prima Virtus. Lema: Odis.—Núm. 30. Tema: Vora del mar. Lema: Odis.—Núm. 31. Tema: Llum. Lema: Odis.—Núm. 32. Tema: Vercapocando. Lema: Catedral.—Núm. 33. Tema: Panoela. Lema: No'n se més.—Núm. 34. Tema: Antigó.—Núm. 35. Tema: Venus.—Núm. 36. Tema: Progrés.—Núm. 37. Tema: Progrés.—Núm. 38. Tema: Humanitat.—Núm. 39. Tema: «Zaragoza».—Núm. 40. Tema: «

FORA BRAGUERS
HERNIES (TRENCAURES)
Segur procediment per la curació radical de les hernies. Se garanteix una curació sense operació ni medicació interna. — Dirigir-se a D. J. CARRERAS, cirurgià, Diputació, 309, xamfrà a la del Bruc, entressol, Barcelona. Horari: de 9 a 1 matí, i de 3 a 6 tarda.

BOMBES Y TUBOS. - OCAÑO
Barbà, 13

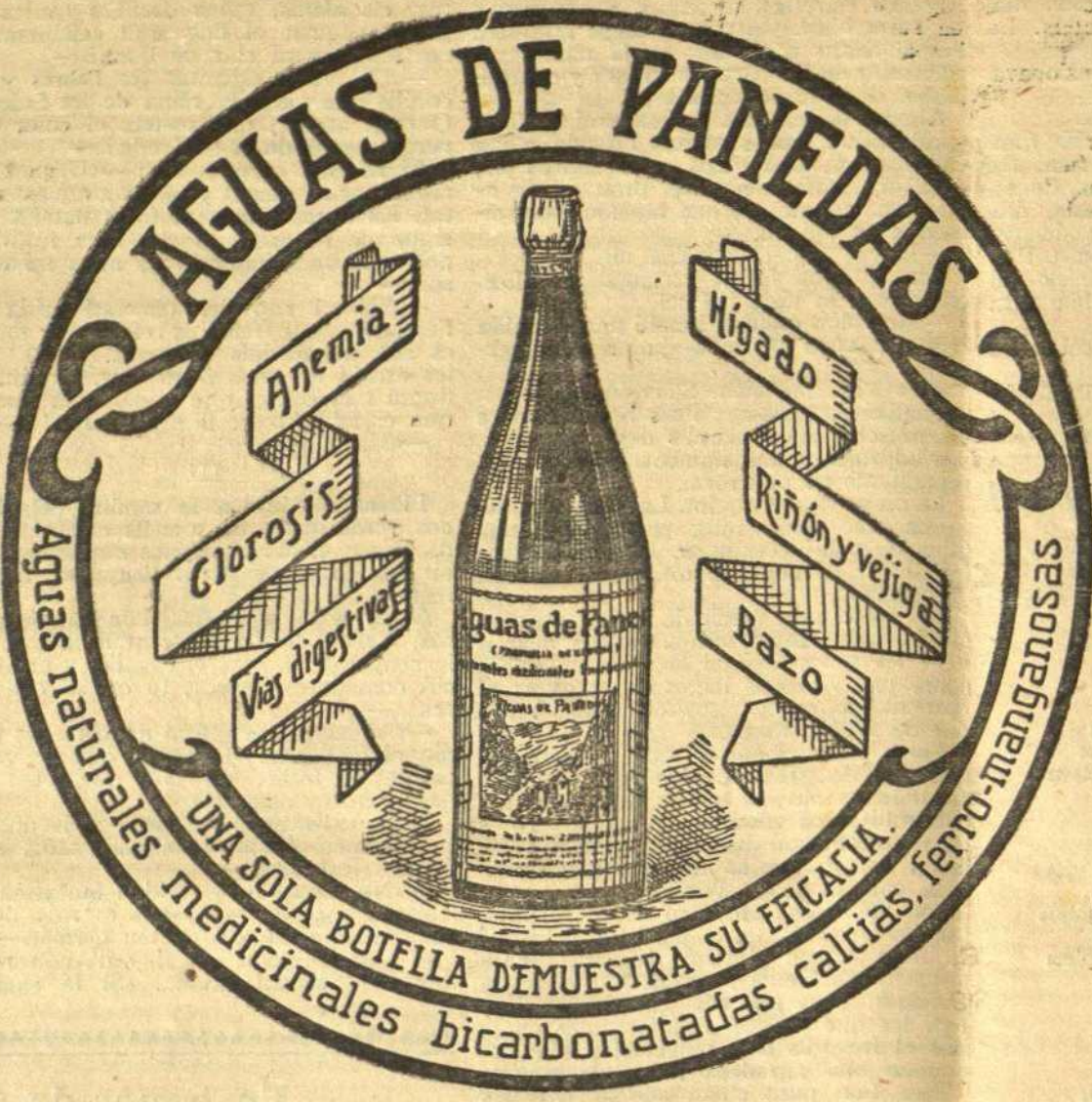
MOBLES aviat, Valencia, 218, principal, segona. Entre Universitat, y Aribau. — De nou a una y de quatre a set.

LO INCREIBLE
ESCUDELLERS, G.
prop la Rambla
Ronda d'Antoni, 70
MAJOR, 17, GRÀCIA.
PREU ÚNIC 100 Pts
CALSAT
EXTRA
Tot cusit a mà

TALLER DE PLATERIA
A. Valentí, Alta San
Pera, número 13. Se
necessiten fadrins platers per cuberts.

MOBLES DE A DIRAT
Exposició permanent de dormitoris, menjadors, despatxos, salons, etc.
Grans magatzems ab 12 portes. Mendisabal, número 30, y Sant Pau, 50, 52 y 54.

Pianos nous
DE LLOGUER
DESDE 10 PÉSETES MENSUALS
CARRER DE RIBES, 19, PRIMER

Pianos y harmoniums de lloguer desde 10 pessetes al mes. Carrer del Bruc, núm. 7, entressol, primera.

DÈBILS Si volen recuperar **FORCES** prenen el **HIPOFOSFITS PERE CASANOVAS**
Els metges i el públic de molts anys que ho prescriuen y demanen. Ab el seu ús tornen les forces de voluntat y cos perdudes, dona vigor, tonifica els nervis, augmenta el color, vos dona gana y depura la sang. És indispensable per aquell que a son cos li falta vida, havent estat castigat ja per **Carrer Avinyó, número 32, Barcelona (davant del Borsí)**

DEPURATIU DR. TORNER
TALISMAN DE LA SALUT
Medicament de composició purament vegetal, el qual solament combat l'origen de les diferents manifestacions o sien la (diatesi) ja coneguda (hereditària o adquirida) que per insignificants motius fa sortir diverses manifestacions, descendint generalment l'origen primerament dit. Ab el seu ús se cura radicalment els herpes, les escrífuls, liagues a les cames, infarts glandulars y viscerals; obra d'una manera especial en els fluxos blancs, liagues a la matrua, rebuixa l'abundància del ventre, degut als parts y a l'histerisme, activa les funcions de l'aparell digestiu y urinari y per fi, es l'especific per al reumatisme y còica. — No's cregui que sia propaganda lo dit La M. I. Academia Mèdic Farmacèutica de Barcelona, ha donat dictamen favorable al **DEPURATIU DR. TORNER**, essent aquest un fet de garantia, per a la medicació, que el públic de més de 40 anys ho ha observat, obtenint cures acabades de més de 15 de curació. — Per evitar la falsificació, mireu la firma, del autor, **Agent preparador, PERE CASANOVAS (Farmacèutic), Avinyó, 32, Barcelona, (davant el Borsí)**

TRENCATS (Herniados), llogiu:
Obindreu aliv instantani, contenció absoluta y curació radical de vostres mals, usant els tant acreditats braguers de l'especialista Torner. Sempre nets, sense tirants, pels, ni guarits de cap mena; no molesten ni fan balto, emmoltillants al cos com un guant homes, dones y nens, deuen usarlos. El crèdit d'aquesta aparells es veritablement real y gran, com ho testimonien l'infinit de curacions obtingudes; y la constant recomanació dels senyors metges. Se construeixen sola y exclusivament a mà, devent, per lo tant, tots els trancats abstenir-se de comprar cap aparell sense veure abans aquesta casa. CONSULTA PARTICULAR: DE 3 A 5. PORTAL DE L'ÀNGEL, 21 y 23, PIS I. TALLERS Y DESPATX: DESDE LES 8 MATI A LES 8 NIT. CARRER DE L'UNIO, 13, BOTIGA. — **CASA TORNER**
Herpes (Brians)
LA POMADA Y ESSENCIA ANTHERPÉTIQUES de BOTTA preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y demés malalties de la pell per inveterades que siguin. Són tan grans les virtuts d'aquesta remeis, que s'han curat ab ells persones que tenien molt arraigats els brians y que cada dia tenen de pendre banys d'aigües sulfuroses sense poder curar-se.
Unic dipòsit: **Farmacia Borrell, COMTE DE L'ASSALT, NÚMERO 53** (cantonada al carrer de Sant Ramon).

FORA PEL MOIXÍ!
Els POLVOS COSMÉTICS DE FRANC treuen en pocs minuts el pèl de qualsevol part del cos, mata ses arrels y no torna a sortir. No irrita el cutis. Aquest depilatori es utilíssim a les senyores que tinguin pèl moixí (vello) a la cara y braços, per a que així puguin destruir-lo. 250 ptes. — S'envia certificat per correu 250 ptes. en LLIURANSA de Giró UN POT, reus si per endavant se reben 250 ptes. Matu en segells de correu
Farmacia Borrell
COMTE DE L'ASSALT (CARRER NOU), NÚMERO 52. — BARCELONA

BODES Y BATEIGS
Gran assortit y varietat de capses y bosses a preus econòmics. Venda a l'engros y menuda. — **FÀBRICA Y DESPATX: 38, SANT PAU, 38**

VALL DE RIBES--HOTEL "LA CORBA,"
Obert desde primer de juny a 15 de setembre
Situat al bell paratge de la vessant més atractiva y pintoresca del Pirineu català rodejat de vistes y frondosíssimes selves, banyat pel pòctic y caudalós riu Freser, cercat de deliciós parc y boscos naturals, aont brolla la riquíssima «font de la Salut», la més abundant d'aquesta vall. Tot això junt ab altres atractius higiènics, el posen en lloc dels més apropiats y millor acondiciat mat en la seva classe.
S'ofereix esmorzar de fonda y restaurant a càrrec del seu mateix propietari don Ramon Oriols. Grans y espaciosos salons de café, de billar, de piano, etc. Serveis especials de perruqueria, pentinadora, rentar, planxar y demés. Telègraf, periòdics, correu diari. Capella. Malgrat la notable restauració, els preus són econòmics, segons tarifa y convencionals.
Pisos independents comodament amoblats (entre ells, sis de moderna construcció) ab aigua de pen, gas acètic, water-closets, etc. Disponibles desde primer de juny a 30 de setembre.
DETALLS: A Vic, Ramon Oriols, Plassa Major, 12 y a Barcelona, Antoni Serrat, carrer de Sant Pau, 37.
A l'estació de Ripoll, a l'arribada de tots els trens, se trobarà l'cotxe de la casa. Direcció electràfica: «BANOS RIBES, CORBA».

Els vòmits, cor agre, ardors, inapetència, bilis y dolors de l'estómac, cintura y esquena, etc., desapareixen al següent dia d'usar el

Estómag Artificia
o Polvos del Dr. Kuntz

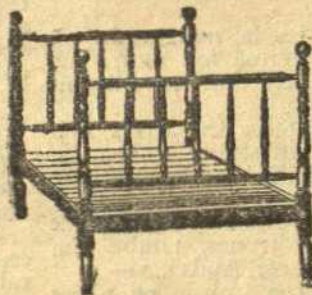
EL EXPLORADOR

BASES DE CALSAT de totes classes desde Ptas. 0'50 a 35 Ptas. 3'00, Regal a tot comprador d'un vale per a una bonica fotografia. 33, Hospital, 33

LA PERMANENT
Lits 5 pams per somniers

4 1/2 duros

2 1/2 duros

7 Plassa Universitat 7

Aquesta casa desde l'any 1895 te establert el sistema de no embarcar ni facturar cap genre que no estigui abonat el seu import.

AIGÜES DE ROCALLAURA

BICARBONATADES, MAGNÉSQUES, LÍTIQUES, VARIETAT ESTRONCIANICA

Curació +++++ **ALBUMINURIA** +++++ DIPÒSIT
garantida de la Rosselló, 202; Barcelona

ÈXITI GRAN ÈXITI
LA COLECCIÓN POPULAR ILUSTRADA
per seis dos rals al mes ofereix al públic

- 4 quaderns de la Historia General de España y de la América Española
- 4 quaderns del Diccionario Enciclopédico Popular Ilustrado
- 4 quaderns de Los Hijos bien educados
- 4 números de El Hogar y la Moda, Revista de modes, ab regals.

16 QUADERNS AL MES PER DOS RALS

El Hogar y la Moda, regala tots els mesos als suscriptors màquines de cosir, vestits, barrets, vaixelles, pessos de tela, etc. mitjans sortejos combinats ab els de la Loteria Nacional, y en els quals tot suscriptor o suscriptora te dret a elegir lliurement cada mes el número que ha d'entrar en sortej.

La suscripció deu esser a les quatre publicacions. Les persones que desitgin suscriure fora de Barcelona, deuen enviar 3 pessetes en Lliuranes o segells de correu, import de mitg any a venant.

LOCS AONT SE DONEN MOSTRES GRATIS Y S'ADMETEN SUSCRIPCIONS

Domingo Ribó, Pelayo, 46, llibreria. — Durán y Borí, Fernando, 33, llibreria. — Francisco Granada, Hospital 6, llibreria. — Llibreria Científica-Literaria, Elisabet, 4. — Llibreria Salvatella, Zurbarán, 6. — Kiosco «El Sol», davant al Liceu y davant al carrer Canuda. — Ramona Moliné, Boters, 8, pral. — Jaume Prats, Sant Cristòfol, 4 (Sant Andreu). — Francisco Saladrías, Sant Joan de Malta, 85, tenda (Poble Nou). — Agustí Altesa, carrer Major, Kiosco Popular (Clot). — Francisco Prats, Sant Josep, 47, tenda (Sant Gervasi). — Francisco Sancho, Corts, 355, tenda (Sant). — Joan Dalmau, Major, 45, tenda (Clot). — Amadeu Mestres, Valencia, 437 (Poble).

SOCIETAT GENERAL DE PUBLICACIONES: Rambla de Catalunya, número 79. — BARCELONA

COLECCIONISTES DE POSTALS!!

Els albums

LA UNIVERSELLE

són els millors

HIPOTEQUES RÀPIDES
al 4 1/2 anyal, compra y venda de finques. Daniel Virgili y Saromà, Plassa Universitat, 2, segon, segona.

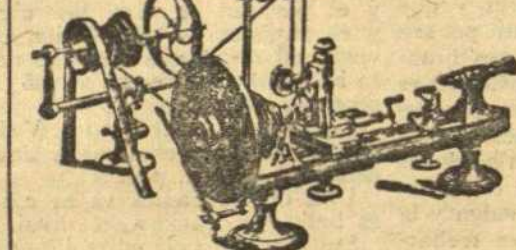
IALS EXCURSIONISTES!
GRAN ASSORTIT DE CALSAT
Pera camp
Especialitat en gamusa, sola de canem y cuir per als delicats dels pens. Raurich, 23, cantonada al de Lleona, 1.

El mal de R. SAEZ DOMÉNECH
que fa 34 anys se dedica a les malalties GENITO-URINÀRIES, SECRETES y HUMORALS, empla tractaments especials d'una eficàcia curativa, està comprovada ab milers de curacions. Consultes de 10 a 21, Plassa del Bonaventura, 2, y Sitges, 1, principal.

Torns y eines de precisió per a mecànica y rellojería

Torns per a aficionats
REPRESENTANT
dels torns y eines de precisió
Wolf, Jhan & Cº
y de les acreditades limes suïsses marca **Matthey**
Francisco Layrol
SANT PAU, NÚM. 6, PRINCIPAL

ESQUELES
MORTUORIES
Se n'admeten en la impremta d'aquest diari, fins a dos quartets de tres de la matinata.
TELEFON 2,298